

Magiczny
Kraków

Nowy sezon w nowym świecie

2020-09-12

W poprzednim sezonie hasłem przewodnim Teatru w Krakowie był: KONIEC ŚWIATA. Okazało się, że on przyszedł. Niewidoczny gołym okiem wirus zmienia nas, zmienia świat, zmienia to, jak żyjemy i być może będziemy żyć. 11 września Teatr im. J. Słowackiego rozpoczął nowy sezon!

– W zeszłym sezonie mówiliśmy o siedzeniu na wulkanie, który w każdej chwili może wybuchnąć. I tak też się stało. Choć pewnie inaczej, niż o tym myśleliśmy. Pandemiczny wulkan wybuchł. Zamknął nas w domach, założył nam na twarz maski (bynajmniej nie teatralne), przeniósł wiele działań w przestrzeń wirtualną. Prawdziwy teatr dzieje się jednak w realu, w prawdziwym spotkaniu artystów z widownią. Rozpoczynamy właśnie nowy sezon. Sezon, którego hasłem przewodnim będzie: NOWY ŚWIAT. Koniec jest zawsze początkiem czegoś nowego. To wejście w nieznane wcześniej przestrzenie, prawdziwy skok na główkę. **W czasie lockdownu wszyscy zwolniliśmy, bo musieliśmy.** Zamknięci, byliśmy wyczuleni na potrzeby innych, poznaliśmy swoich sąsiadów mijanych dotychczas w pośpiechu, pytaliśmy, czy ma im kto zrobić zakupy. Jak już mogliśmy, to ruszyliśmy do lasu, po ukojenie, po przestrzeń. Czy uda nam się zatrzymać tę wrażliwość, która się wtedy pojawiła? Może tu – w każdym z nas – zaczyna się nowy świat? – zastanawia się Krzysztof Głuchowski, dyrektor naczelny i artystyczny Teatru w Krakowie im. J. Słowackiego.

Nowy świat

To nowe myśli, nowe drogi, ale też konieczność zrozumienia, kim się jest i gdzie się chce iść. Jak chce się żyć? W tym nowym kontekście nawet stare pytania brzmią inaczej. Co jemy i jak to nas określa („Jedzonko”), w jakiej przestrzeni żyjemy, jak reagujemy na chaos dźwięków („Ludwiczek”), sytuacje rodzinne („Agamemnon”), co robimy z innością („Cud mniemany, czyli krakowiacy i górale”, „Spóźnione odwiedziny”). Czy jesteśmy gotowi na rozmowy na krępujące tematy („O dwóch doktorach i jednej pacjentce, czyli seks, władza i medycyna”), czy akceptujemy samych siebie („Ameri Cane”) ? Jak reagujemy na rzeczywistość, czy chowamy się za pancerzem ironii („Powarkiwanie Drogi Mlecznej”), uciekamy od niej do innych światów („Tysiąc nocy i Jedna”, „Boginie”) lub do Nibylandii („Piotruś Pan i Jakub Hak”), a może szukamy schronienia w magii codzienności („Zimowla”) ?

Przyglądaniem się człowiekowi „po końcu świata” zajmą się autorzy cyklu „Sztuka myślenia”: Piotr Augustyniak i Bartosz Szydłowski. Czy człowiek to – jak chciał Cezary Wodziński – c-ZŁO-wiek, a jego czas panowania na ziemi to wiek ZŁA, nienawiści, ksenofobii, obojętności, żarłocznej ekspansji i wykluczenia? Czy raczej biedny, odarty z wewnętrznego życia i wolności, zmanipulowany zombie-konsument, który żyje śledzeniem trendów, mód i fakenewsów, trzymany krótko na smyczy marketingu i social mediów? A może człowiek to spętana tym wszystkim wielkość i stłumiona twórczość, potencjał nieszablonowego myślenia i działania, otwartości i afirmacji? Zwieńczeniem cyklu spotkań będzie zrealizowany pod koniec sezonu spektakl – esej sceniczny.

Czy jest lepszy punkt wyjścia do intymnych rozważań o człowieku niż poezja? Zapraszamy na nowy cykl spotkań poetyckich w Teatrze w Krakowie pt. „Między wersami”, ich kuratorem jest Tomasz Cyz.

**Magiczny
Kraków**

W tym cyklu wiersze będą się spotykać z muzyką, z przestrzenią, ze światłem, zostaną przefiltrowane przez głos aktorki lub aktora oraz przez wyobraźnię widza. W planach między innymi interpretacje poezji Kory (oprawa muzyczna Paweł Mykietyn), Tomasza Różyckiego (oprawa muzyczna Mikołaj Trzaska) i poetów z kręgu „Tygodnika Powszechnego”.

Premiery sezonu 2020/2021

Teatr rozpoczął sezon od przesuniętych premier: **„Jedzonka”** w reż. Katarzyny Szyngiera, **„Ludwiczka”** w reż. Daniela Malchara i Rafała Szumskiego, **„Ameri Cane”** w reż. Mirka Kaczmarka, **„Agamemnona”** w reż. Szymona Kaczmarka oraz **„Cudu mniemanego, czyli krakowiaków i górali”** w reż. Cezarego Tomaszewskiego.

Sezon, 11 września rozpoczął spektakl „Jedzonko”, który powstał na bazie reportażu Mirosława Wlekłego badających pochodzenie i okoliczności wytwarzania jedzenia. Twórcy scenariusza: Katarzyna Szyngiera, Mirosław Wlekły i Marcin Napiórkowski przyglądają się temu, co łączy wizytę w supermarkecie, selfie z modnej restauracji z zakupami na eko bazarku, cyklonami pustoszącymi wybrzeża odległego kraju i największą hodowlą drobiu w Europie. W jaki sposób jedzenie nas określa, różnicuje i obnaża prawdę o nas samych?

Tydzień później „Ludwiczek”, spektakl inspirowany życiem i twórczością Ludwiga van Beethovena. Czy my wszyscy jesteśmy głusi? Żyjemy otoczeni dźwiękami, jednak wcale ich nie słyszymy. „Ludwiczek” uderza w wysoki ton, tyle, że ze szczyptą kiczu, żeby to wyglądało na show!

W październiku kolejna premiera, „Ameri Cane”, to spektakl, który powstał na bazie tekstów Charlesa Bukowskiego i piosenek Freda Buscaglione. Kim jest macho? Co to za figura i jak się ma do naszej współczesności?

Rok 2020 zakończy się w teatrze, w rytmie pierwszej polskiej opery autorstwa Wojciecha Bogusławskiego, którą na dużej scenie Teatru wystawi Cezary Tomaszewski. Miłość, konflikt dwóch silnych mężczyzn i ich rodów, śpiew i taniec. Brzmi to prawie jak scenariusz na westernowy hit, albo polskie West Side Story. Bliższy nam, aniżeli wydaje się na pierwszy rzut oka.

Natomiast pod tytułem „Agamemnon” kryje się historia człowieka na skraju, mężczyzny – ojca, któremu w pewnym momencie, w trywialnej sytuacji robienia zakupów, puszcza hamulce. Kojarzycie takie sytuacje z własnego życia, gdy mały impuls wywołuje lawinę?

Pierwszą premierą nowego roku będą wystawiane w Polsce po raz pierwszy „Spóźnione odwiedziny” Jordana Tannahilla w reżyserii Iwony Kempy. Do czego może doprowadzić stalking i hejt w internecie? Porozmawiajmy o tym, co najtrudniejsze i porozmawiajmy szczerze, w pięć par oczu. Wina, kara, odpowiedzialność. Czy możliwy jest ciąg dalszy po tym, gdy nastąpił koniec?

W lutym spektakl Wojciecha Farugi i Magdaleny Fertacz inspirowany z jednej strony „Baśniami Tysiąca i Jednej Nocy”, a z drugiej pewnym spotkaniem w czasie rewolucji irańskiej w 1979 roku. Oriana Fallaci i Ajatollah Chomeini. Zachodnia kobieta i ortodoksyjny imam, i siła opowieści, które się przenikają.

**Magiczny
Kraków**

W marcu, w ramach benefisu naszego aktora Feliksa Szajnerta znany świetnie krakowskiej publiczności Maciej Wojtyszko zaprosi na spektakl inspirowany dwiema historycznymi postaciami, doktorami medycyny: Józefem Dietlem oraz Stanisławem Kurkiewiczem, pionierem polskiej seksuologii.

W kwietniu czeka nas natomiast podróż do pewnego miasteczka w Dolinie Zmornickiej, gdzie wydarzenia realne mieszają się z magicznymi, a wszystko to dzieje się w roku śmierci papieża Jana Pawła II. Będzie to pierwsze teatralne wystawienie „Zimowli”, książki okrzykniętej wydarzeniem literackim 2019 roku, reżyseruje Jakub Roszkowski.

Sezon zakończą dwie produkcje. „Powarkiwanie Drogi Mlecznej” na Scenie MOS wystawi Wojtek Klemm, a w Domu Machin Jan Jeliński pokaże „Boginie”. Tekst Bonna Parka, młodego berlińczyka koreańskiego pochodzenia, autora „Powarkiwań” to idealny dramat, by postawić wszystko na głowie, bo poza nią przecież już od dawna wszystko na głowie stoi. Nie bardzo wiadomo, jak oceniać rzeczywistość, jakie wyciągać wnioski, w co wierzyć, a w co nie. To będzie szalona i demaskatorska podróż przez współczesny świat.

Dla Jana Jelińskiego mityczna opowieść o Demeter i Korze staje się punktem wyjścia do rozważań o lawirowaniu między światem zdrowych i światem chorych. Przyglądamy się odchodzeniu w planie osobistym ale także globalnym.

W tym sezonie Teatr im. J. Słowackiego planuje także **jedną premierę dla młodych widzów**, będzie to **„Piotruś Pan i Jakub Hak”**. Historię przygód dwóch antagonistów, Wendy, Dzwoneczka oraz zaginionych chłopców napisał - na podstawie książki Jamesa M. Barriego - Maciej Podstawny, a wyreżyseruje ją Magdalena Miklasz. Zapowiada się wspaniała podróż do Nibylandii!

Teatr w Krakowie im. J. Słowackiego od zeszłego sezonu jest siedzibą **Capelli Cracoviensis**, podobnie jak rok wcześniej można uczestniczyć w cyklicznie odbywających się koncertach Capelli na dużej scenie, w programie m.in. Bach, Haydn i Beethoven.

Więcej informacji znajduje się na stronie [Teatru im. J. Słowackiego](#).